

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thomæ A Kempis Canonici Regularis Ord. S. Augustini De Imitatione Christi Libri Quatuor

Thomas <von Kempen>

Coloniæ, 1723

XIX. De tolerantia injuriarum, & quis verus patiens probetur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45773)

sanctam patientiam ambulamus ad te, qui es corona nostra.

Nisi tu nos præcessisses, & docuisses, quis sequi curaret?

Heu, quanti longè retroque manerent, nisi tua præclara exempla inspicerent!

Ecce adhuc tepescimus, auditis tot signis tuis & doctrinis: quid fieret, si tantum lumen ad sequendum te non haberemus.

CAPUT XIX.

De tolerantia injuriarum, & quis verus patiens probetur.

1. **Q**uid est, quod loqueris, fili? Cessa conqueri, consideratâ meâ & aliorum Sanctorum passione.

Nondum usque ad sanguinem restitisti.

Parum est, quod tu pateris, in comparatione eorum, qui tam multa passi sunt, tam fortiter tentati, tam graviter tribulati, tam multipliciter probati & exercitati.

Opor-

Oportet te igitur aliorum gravio-
ra ad mentem reducere, ut leviùs fe-
ras tua minima.

Et si tibi minima non videntur,
vide ne & hoc tua faciat impatien-
tia.

Sive tamen parva sive magna sint,
stude cuncta patienter sufferre.

2. Quantò meliùs ad patiendum
te disponis, tantò sapientiùs agis, &
ampliùs promereri: feres quoque
leviùs animo & usu ad hoc non se-
gniter paratis.

Nec dicas: Non valeo hæc ab ho-
mine tali pati, nec hujuscemodi mi-
hi patienda sunt: grave enim intu-
lit damnum, & impropert mihi,
quæ nunquam cogitaveram: sed ab
alio libenter patiar, & sicut patienda
videro.

Insipiens est talis cogitatio, quæ
virtutem patientiæ non considerat,
nec à quo coronanda erit, sed magis
personas & offensas sibi illatas per-
pendit.

3. Non est verus patiens, qui pati
non

non vult, nisi quantum sibi visum fuerit, & à quo sibi placuerit.

Verus autem patiens non attendit à quo homine, utrum à Prælato suo, an ab aliquo æquali, aut inferiori; utrum à bono & sancto viro, vel à perverso & indigno exerceatur.

Sed indifferenter ab omni creatura, quantumcunque, & quotiescunque ei aliquid adversi acciderit, totum hoc de manu Dei gratanter accipit, & ingens lucrum reputat:

Quia nil apud Deum, quantumlibet parvum, pro Deo tamen passum, poterit sine merito transire.

4. Esto itaque expeditus ad pugnam, si vis habere victoriam.

Sine certamine non potes venire ad patientiæ coronam.

Si pati non vis, recusas coronari. Si autem coronari desideras, certa viriliter, sustine patienter.

Sine labore non tenditur ad requiem, nec sine pugna pervenitur ad victoriam.

Fiat, Domine, mihi possibile per gratiam,

gratiam, quod mihi impossibile videtur per naturam.

Tu scis, quod modicum possum pati, & quod citò dejicior, levi exurgente adversitate.

Efficiatur mihi quælibet exercitatio tribulationis pro nomine tuo amabilis & optabilis: nam pati & vexari pro te, valde salubre est animæ meæ.

C A P U T XX.

*De confessione propriæ infirmitatis,
& hujus vitæ miseriis.*

I. **C**onfitebor adversum me injustitiam meam: confitebor tibi, Domine, infirmitatem meam.

Sæpe parva res est, quæ me dejicit & contristat.

Propono me fortiter acturum: sed cum modica tentatio venerit, magna mihi angustia fit.

Valde vilis quandoque res est, unde gravis tentatio provenit.

Et dum puto me aliquantulum

L

tutum